

تاریخ : ۱۳۹۶/۰۲/۳۱

کلاسه پرونده: ۱۰۴۳/۹۳

شماره پرونده: ۹۴۰۹۵۸۰۹۵۸۰۰۱۹۴

شماره بایگانی:

پیوست :

سرتیح

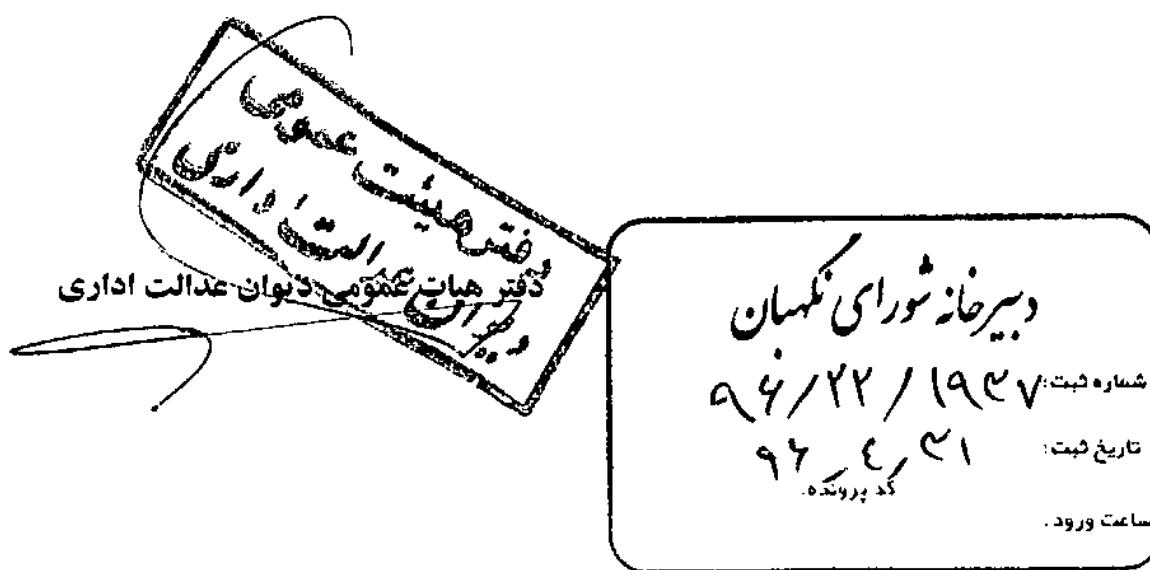
مدیریت محترم کل دیرخانه شورای نگهبان

با اهداء سلام:

بازگشت به نامه شماره ۹۵/۱۰۲/۲۵۰۳ مورخ ۱۳۹۵/۰۷/۱۸ به پیوست تصویر دادنامه

شماره ۲۰۱ مورخ ۱۳۹۶/۰۳/۰۹ هیئت عمومی دیوان عدالت اداری جهت اطلاع و اقدام مقتضی

ارسال می شود.

۱۴۸ تاریخ:

شماره:

پیوست:

فَلَا تَنْتَهُوا إِلَهُو يَ أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره دادنامه: ۲۰۱

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۶/۳/۹

کلاسه پرونده: ۱۰۲۳/۹۳

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقایان ۱- محمد مهدی الشریف ۲- محمدحسین نوری

موضوع شکایت و خواسته: ابطال ماده ۱۴ آیین نامه اجرایی ماده ۲۹۹ قانون امور حسبي مصوب سال ۱۳۲۲

وزارت دادگستری

گردش کار: شاکیان به موجب دادخواستی ابطال ماده ۱۴ آیین نامه اجرایی ماده ۲۹۹ قانون امور حسبي

مصطفی سال ۱۳۲۲ وزارت دادگستری را خواستار شده اند و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده اند که:

"سلام عليکم:

به استحضار می رسانند مواد ۲۷۶ تا ۲۹۹ قانون امور حسبي مصوب ۲ تیرماه ۱۳۱۹ راجع به وصیت و انواع آن بوده

که به موجب این مواد انواع وصیت نامه مورد حمایت قانون عبارتند از: رسمی، سری و خودنوشت که شرایط آن در

مواد مذبور آمده است.

بر اساس ماده ۲۹۱، هر وصیتی که به ترتیب مذکور در این فصل واقع نشده باشد در مراجع رسمی پذیرفته نیست

مگر اینکه اشخاص ذینفع در ترکه به صحت وصیت اقرار نمایند و بر اساس ماده ۲۹۹، ترتیب صدور سند مالکیت به

نام ورثه یا موصی له نسبت به اموال غیر منقول که به نام مورث ثبت شده است در آیین نامه وزارت دادگستری

تعیین می شود اجراء حل و بست

دفتر هیئت عمومی

دفتر امور اداری

۹۰۰۰/۴۰/۱۰/۵

آدرس: تهران بزرگراه شهید ستاری بلوار شهید مخبری نبش خیابان ایران زمین

فَلَا تَبْغُوا الْهَوْيَ أَنْ تَعْدُلُوا

دادرنامہ

آیین نامه ماده ۲۹۹ قانون مزبور در سال ۱۳۲۰ تصویب و به موجب ماده ۱۴ آن پس از ثبت ملک در دفتر املاک به نام ورثه یا موصی له، ادعای وصیت یا هر ادعای دیگر که مخالف با ثبت ملک باشد مسموع نخواهد شد و هیچ وصیت نامه اعم از رسمی و غیر اینها پذیرفته نخواهد شد. نظر به اینکه ماده ۱۴ آیین نامه موضوع ماده ۲۹۹ قانون امور حسبی با مفاد قانون امور حسبی، قانون مدنی، قرآن و نظر فقهای امامیه و همچنین نظر شورای نگهبان مغایر می باشد به شرح زیر تقاضای ابطال آن را دارد:

۱- خداوند متعال در آیات یازدهم و دوازدهم سوره نساء، پس از بیان میزان ارث اولاد و ابوین و زوج و زوجه، تقسیم ارث بین آنان را بعد از اجرای وصیت و پرداخت دیون موصی جایز دانسته و در آیه ۱۸۱ سوره بقره نیز گناه تغییر و تبدل، مفاد وصیت نامه را بر عهده کسی، که آن را تغییر داده می‌داند.

۲- قاطبه فقهاء، تقسیم ماترک بین ورثه را پس از واگذاری سهم موصی له جایز دانسته و تصرف ورثه در ماترک را قبل از جدا کردن ثلث ماترک مجاز ندانسته و قبل از آن مالکیتی برای ورثه قائل نیستند و اگر بین فوت موصی و قبول موصی له فاصله زیادی بیفتد که موجب ضرر ورثه گردد می توانند به حاکم رجوع کرده الزام موصی له را به قبول یا رد وصیت خواستار شوند و در صورتی که در ترکه تصرفی نمایند که منافی حق موصی له باشد از موجبات ضمان است.

۳- به موجب ماده ۸۳۳ قانون مدنی ورثه موصی نمی تواند در موصی به تصرف کند مادام که موصی له رد یا قبول خود را به آنها اعلام نکرده است. اگر تاخیر این اعلام موجب تضرر ورثه باشد حاکم موصی له را مجبور می کند تصمیم خود را معین نماید.

همان طور که در فوق بیان شد، ماده ۲۹۹ قانون امور حسابی ترتیب صدور سند مالکیت به نام ورثه یا موصی له را نسبت به اموال غیر منقول که به نام مورث ثبت شده به عهده آسی نامه ای، که توسط وزارت دادگستری، تصویب

می گردید که این نامه مورد نظر صرفاً باید در مقام بیان نحوه صدور سند مالکیت به نام موصی له و ورثه باشد و تعیین زمان برای پذیرش و صیانت نامه مورد اعتبار قانون اعم از رسمی یا سری یا خودنوشت (که به

فَلَا تَتَبَعُوا الْهَوَى أَنْ تَعْدِلُوا

دادنامه

تنفیذ محکمه رسیده) که در ماده ۱۴ آن بیان شده از حدود اختیارات وزارت دادگستری خارج و نوعی تقنین بوده و مخالف صریح شرع و ماده ۸۳۳ قانون مدنی و مواد ۲۷۶ تا ۲۹۹ آن قسمت از ماده ۲۹۴ قانون امور حسبي می باشد ضمن آن که سورای نگهبان نیز به موجب نظریه شماره ۱۳۶۷/۸/۴-۲۶۳۹، آن قسمت از ماده ۲۹۴ قانون امور حسبي که اعتبار وصیت نامه ابرازی را به مدت سه ماه از تاریخ صدور گواهی حصر وراثت محدود کرده ابطال نموده و ماده ۱۴ آیین نامه مورد استناد نیز همین محدودیت را برای پذیرش انواع وصیت نامه قانونی قائل گردیده است و بر همین اساس تقاضای ابطال ماده ۱۴ آیین نامه را از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری دارد.

متن آیین نامه در قسمت مورد اعتراض به قرار زیر است:

"۱۴- پس از ثبت ملک در دفتر املاک به نام ورثه یا موصی له ادعای وصیت یا هر ادعای دیگری که مخالف با ثبت ملک باشد مسموع نخواهد شد و هیچ وصیت نامه اعم از رسمی و سری و غیر اینها پذیرفته نخواهد شد. " در پاسخ به شکایت مذکور، معاون حقوقی و امور مجلس وزارت دادگستری به موجب لایحه شماره ۱۵۷۸

۱۳۹۵/۱/۳۰ توضیح داده است که:

" مدیر محترم دفتر هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

با سلام و تحييت

بازگشت به ابلاغیه پرونده شماره ۱۰۲۳/۹۲-۱۳۹۴/۹/۲۸-۱۰۲۳/۹۲ موضوع درخواست ابطال ماده ۱۴ آیین نامه ماده ۲۹۹ قانون امور حسبي، نکات ذیل در خصوص درخواست مطروحه ارائه می گردد:

ماده ۱۴ آیین نامه یاد شده مقرر می دارد:

« پس از ثبت ملک در دفتر املاک به نام ورثه یا موصی له ادعای وصیت یا هر ادعای دیگری که مخالف با ثبت ملک باشد مسموع نخواهد شد و هیچ وصیت نامه اعم از رسمی و سری و غیر اینها پذیرفته نخواهد شد. »

فَلَا تَبْغُوا الْهَوْىٰ أَنْ تَعْدُلُوا

دادرنامہ

۱- این ماده مفهومی جدید و ناشناخته در حقوق ایران نیست و نه تنها مخالفتی با آیات شریفه استنادی و مقررات قانونی ندارد بلکه ماده ۲۲ قانون ثبت فحوای آن را به گونه‌ای دیگر مورد تاکید قرار می‌دهد. مقامات رسیدگی کننده مستحضرند که به موجب ماده فوق الذکر:

«همین که ملکی مطابق قانون در دفتر املاک به ثبت رسید دولت فقط کسی را که ملک به اسم او ثبت شده یا کسی که ملک مزبور به او منتقل گردیده و این انتقال نیز در دفتر املاک به ثبت رسیده یا این که ملک مزبور از مالک رسمی ارثاً به او رسیده باشد مالک خواهد شناخت...»

۲- مطابق آیین نامه ماده ۲۹۹ قانون امور حسبی، «ثبت ملک در دفتر املاک» در دو فرض تصور شده است، اول اینکه در اجرای ماده ۱۲ این آیین نامه، از سوی دادگاه و پس از صدور حکم نهایی باشد که بیگمان موضوع دارای اعتبار امر مختومه است و امکان تغییر محتوای سندی که به پشتونه حکم نهایی تنظیم شده وجود ندارد و فرض دوم در میان نبودن اختلاف است که در این خصوص ارائه گواهی حصر وراثت و وصیت نامه معتبر و سایر اسناد و مدارک ضروری است. بنابراین با رعایت مقررات این آیین نامه احتمال تفسیع حق پسپار کاهش می‌پابد.

۳- نهایتاً بر فرض که شخصی مدعی حقی مخالف مندرجات ثبت شده در دفتر املاک باشد مطابق قواعد عمومی امکان مراجعه به مراجع قضایی و طرح درخواست ابطال سند یا تقاضای اعلام بطلان سند را دارد ولی تا زمانی که اعتبار محتويات ثبت شده در ثبت املاک به موجب حکم قضایی مخدوش نشده باشد به منظور حفظ اعتبار اسناد ثبته و مندرجات دفاتر ثبته خلاف آن در ادارات دولتی مسموع نخواهد بود. تاکید می شود که ماده ۱۴ آیین نامه صدرالذکر متضمن این معنا نیست که اشخاص ذیحق نتوانند برای احراق حق خود به مراجع قضایی یا مراجع ذیربط مراجعه و اقامه دعوا یا شکایت کنند و این حق در شرایط کنونی برای اشخاص وجود دارد. بنا به مراتب فوق ماده ۱۴ آیین نامه ماده ۲۹۹ قانون امور حسبي مخالف قوانين چاري و موازين شرعی نیست لذا وجهي برای درخواست ابطال

و نویسندگان در مورد تغییرات معمولی مغایر بودن موضوع ماده ۱۴ آین نامه ماده ۲۹۹ قانون امور حسبي با شرع مقدس اسلام، پیویش یافته اند.

۱۴۸ تاریخ:

شماره:

پیوست:

فَلَا تَنْتَهُوا النَّهَوِيْ أَنْ تَعْدِلُوا

د/او/نامه

قائم مقام دبیر شورای نگهبان به موجب نامه شماره ۱۳۹۵/۷/۱۸-۹۵/۲۰۲/۲۵۰۳ اعلام کرده است که:

"موضع ماده ۱۴ آیین نامه ماده ۲۹۹ قانون امور حسابی، در جلسه مورخ ۱۳۹۵/۷/۱۴ فقهای معظم شورای

نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نظر فقهای به شرح ذیل اعلام می گردد:

عموم ماده ۱۴ آیین نامه که حتی شامل دعوی علیه مفاد سند مذکور هم می شود خلاف موازین شناخته شد."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۳۹۶/۳/۹ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و

رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به

صدور رأی مبادرت کرده است. رأی هیأت عمومی

نظر به اینکه قائم مقام دبیر شورای نگهبان به موجب نامه شماره ۱۳۹۵/۷/۱۸-۹۵/۲۰۲/۲۵۰۳ اعلام کرده

است که فقهای شورای نگهبان عموم ماده ۱۴ آیین نامه که حتی شامل دعوی علیه مفاد سند مذکور هم

می شود را خلاف موازین شرع شناخته اند، بنابراین در اجرای حکم مقرر در تبصره ۲ ماده ۸۴ و ماده ۸۷ و

ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ و در جهت تبعیت از نظر

فقهای شورای نگهبان، حکم بر ابطال عموم ماده ۱۴ آیین نامه اجرایی ماده ۲۹۹ قانون امور حسابی مصوب سال

۱۳۲۲ وزارت دادگستری در حدی که در نظریه فقهای شورای نگهبان قید شده است از تاریخ تصویب آن

صادر و اعلام می شود و با توجه به ابطال عموم مصوبه از بُعد مغایرت با موازین شرعی موجبی برای رسیدگی

و اظهار نظر نسبت به بُعد ادعای مغایرت با قانون وجود ندارد.

محمد کاظم بهرامی

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

مشهود و رای اصل است

و نوشته مدیر لفترة هیئت عمومی

دیوان عدالت اداری

۱۴۰۰/۴/۱۰/۵